

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715329040/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ni flige Drengs var just ei at spøge med
 (Thi Nordens gamle Guder, notabene,
 Var ei saa mægtige, som mange meene:
 De havde himmelsk Kraft og himmelsk Salighed;
 Men begge Deele var der Maade med) —
 Dog da de vogted her et Sted,
 Han skulde just nødvendigen passere,
 Saa var ei andet for, ved denne Leilighed,
 End dem derfra med Ligt at praktisere.

En Gud er færdig strax i sliq Omstændighed;
 Han snu tilbyder sig, at hvæsse deres Segle;
 De sige Tak; og Odin een for een
 Gier i en Hast saa stærk, at da paa deres Negle
 Og siden Kornet de probeerte dem,
 Fik de saa stor en Lyjt til Mandens Hvæstesteen,
 At alle klyngede sig til ham frem,
 Og bød om Kap derpaa — da Odin kylet
 Dem i det samme op i Luften over dem.

Som naar paa gammel Torv den blinde Døvel myler
 J Klynger om det lyffelige Nummer,
 Der bringer femten Fryd og femten tusind Kummer,
 For den Rigsort, der til Belønning udsat er
 For den, som puffer best paa fryds og qvær —
 Saaledes foer iblandt hinanden disse ni,
 Med skarpe Segle de saalænge sammenrendte
 J Blinde, langs og tværs, at, inden Eegen endte,
 De myrdede sig selv i deres Kaserie.

Herpaa tog Odin fod i Haand igien,
 Og satte Reisen forl. Da han blev vaer
 Det Sted, hvor han sig agted hen,
 Saa flædte han sig om, og laved sig til Svar,
 For, om man spurgte ham: hvorfor? hvorfra han kom?